

[Biilgrav-Nielsen]

Danmarks sikkerhed og af hensyn til, at vi også i en eventuel krisesituation kan bevare dansk beslutningsret længst muligt.

Dertil kommer, at en ny og optrappet forstærkningspolitik meget vel kan komme i strid med de forsikringer, folketinget fik i 1949, om at Danmark ikke ved indtræden i NATO ville blive pålagt at være base for andre medlemslande.

I det radikale venstre mener vi ikke, at der i de fremsatte lovforslag er taget hul på den debat, som vi burde tage hul på, en dybtgående debat om dansk sikkerhedspolitik, om dansk forsvarspolitik. Vi mener, det er nødvendigt, at vi for en gangs skyld vover os ud i en total forsvarsdebat, dvs. en debat, der omfatter alle de elementer, der indgår i det danske totalforsvar. Vi har aldrig nogen sinde i Danmark, hverken på udvalgsniveau, kommissionsniveau eller her i folketinget, haft en samlende drøftelse af disse ting. Vi har aldrig fået gjort det arbejde, der ville gøre det muligt for os at føre en sådan samlende debat. Stærkest ser vi det af de to redegørelser, der kom i 1980, dels om civilt beredskab, dels om civilforsvaret; her står det helt tydeligt, at i hvert fald disse to elementer i dansk totalforsvarspolitik er glemt, og man beder os om at tage disse elementer med ind i den samlede diskussion. Jeg mener, at ønsket er berettiget.

Det, man bør diskutere, og det vil det radikale venstre fremsætte forslag om at vi kommer i gang med, er en målsætning for dansk totalforsvar, som tager udgangspunkt i en ny og en alsidig trusselsvurdering. Det er et forsøg på at opstille alternativer til vort nuværende meget kostbare højteknologiske militærforsvar. Vi må vurdere ikke vort militærforsvar, men først og fremmest forholdet mellem de enkelte elementer i totalforsvaret og diskutere, om ikke en ændret prioritering var rimelig.

Jeg kan helt tilslutte mig de betragtninger, som hr. Knud Damgaard fremsatte i sin indledning, men hvis man skal ind i den sikkerhedspolitiske drøftelse, er det nødvendigt, at vi har forberedt det. Det er nødvendigt, at vi er parate til at kigge på de alternativer, som der er et stigende ønske i befolkningen om bliver draget ind i debatten, men det kræver altså, at vi har forberedt os.

Som sagt, det radikale venstre fremsætter et forslag i nærmeste fremtid om nedsættelse

af en dansk totalforsvarskommission, så vi kan komme videre med sagen.

Steen Folke (VS):

Det var en stærk oplevelse at sidde og høre hr. Knud Damgaard tage fredsbevægelserne til indtægt for socialdemokratiets politik, hr. Knud Damgaard, der er kendt som en af de førende NATO-politikere i socialdemokratiet, og som ud fra alle rimelige former for målestokke må betragtes som en høg i de militærpolitiske spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad fredsbevægelserne måtte mene om de forslag, vi har til debat her i dag. Jeg ved ikke, om hr. Knud Damgaard forestiller sig, at han har fredsbevægelsernes tilslutning til yderligere oprustning, som foreslået her, til forstærkningsplaner og andre ting; det harmonerer i hvert fald ikke helt med mit hidtidige indtryk af fredsbevægelsernes arbejde. Jeg vil gerne citere fra forsvarsministerens fremsættelse, hvori det hedder:

»Det er regeringens vurdering, at de internationale modsætninger, der er trådt klarere frem de senere år, taler for, at vore overordnede sikkerhedspolitiske mål nødvendiggør opretholdelse af et troværdigt militært forsvar som en del af NATOs forsvar.«

Det vil sige, at man åbner op for, at f.eks. USA, det ledende NATO-land, med præsident Reagan, med udenrigsminister Haig, med forsvarsminister Weinberger går videre i retning af at opsiske koldkrigsstemning med gigantiske oprustningsprogrammer. Så siger man her, at modsætningerne er trådt klarere frem. Og jo mere de pisker stemningen op, og jo mere de ruster op, jo mere kan man sige her i Danmark, at modsætningerne er trådt klarere frem. Og jo mere nødvendigt bliver det så, at Danmark også går med i oprustningen, går med den samme vej, oprettholder et NATO-militær, som det danske militær er en integreret del af. Men det er da smukt, at forsvarsministeren efterfølgende, ja, nærmest besværgende, forsikrer os om, at regeringen vil arbejde aktivt for stabilitet, afspænding og gensidig nedrustning. Det gælder et par steder i bemærkningerne, at man lige husker at få en enkelt sætning med om disse smukke hensigter.

VS tror ikke på, at øget oprustning hverken giver større sikkerhed eller bidrager til